

רע"פ 4081/14 - נעמי אבדר נ' מדינת ישראל - רשות מקראקי ישראל - רע"פ 4081/14 - נעמי אבדר - בג"ד - מדינת ישראל - רשות מקראקי ישראל - בבית המשפט העליון - [19.06.2014] - בבוד השופט א' שהם - בבקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בירושלים, מיום 8.5.2014, בע"פ 7496-01-14, שניתן על-ידי - כב' השופטים נ' בן אור; ר' יעקובי; ר' ינוגרד - בשם המבקשת - עו"ד עמית שבג - החלטה** - 1. לפניה בקשה לרשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים נ' בן אור; ר' יעקובי; ר' ינוגרד), בע"פ 7496-01-14, מיום 8.5.2014, בגין דחאה ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ת' בר-אשר צבן), בת"א 21090/08, מיום 23.12.2013. - רקע והליכים קודמים - 2. המבוקשת, ותושבים נוספים במושב אורה, השכירו מקראקי שברשותם למטרת שימוש שאינו חוקלי, שלא כדין. ביום 25.12.2011, ניתן פסק דין של בית משפט השלום בירושלים, אשר במסגרתו ניתנו צווי מנעה קבועים האוסרים על הנتابעים, ובهم המבוקשת, לעשותות במקראקי שימוש שאינו לਮגורים או למטרה חוקלאית. לשלהות התמונה יצוין, כי בית המשפט המחוזי בירושלים דחה ערעור על פסק הדיון (ע"א 32760-02-12), וכן נדחתה גם בקשה לרשות ערעור (רע"א 327/13). - 3. המשיבה הגישה לבית משפט השלום בירושלים בקשה לפי סעיף 6 לפקודת בזון בית המשפט, נגד שישה מתושבי המושב אורה, ובهم המבוקשת, בגין הפרת צו המנעה. בהחלטתו של בית משפט השלום, מיום 23.12.2013, נקבע, כי תושבים אלה יחויבו בקנס הדרגתית, שגובהו "ילך ויעלה ככל שהזמן יחולף וההפרה תימשך". זאת, באופן שבגין כל יום הפרה, החל מיום 1.1.2014, הקנס יעמוד 200 ש"ח; מיום 14.1.2014 יעמוד הקנס היומי על 400 ש"ח; לאחר מכן, החל מיום 1.2.2014, יעמוד גובה הקנס על 1,000 ש"ח ליום; ולבסוף, ככל שההפרה תימשך, החל מיום 1.3.2014, יעמוד הקנס על סך של 2,500 ש"ח ליום.

4. המבקשת ערערה על החלטתו של בית משפט השלום לבית המשפט המחויז בירושלים, ביום 8.5.2014, נדחה הערוור. בית המשפט המחויז קבע, כי היליך שננקט על-ידי המשפטנית נעשה משיקולים עניינים, ודחה את הטענה לקיומה של "אכיפה בררנית" פסולה. עוד נקבע, כי היה מקום לנ��וט היליך של בקשה לפי סעיף 6 לפקודת בזין בית המשפט, להבדיל מהליך הוצאה לפועל, נוכח אופיה של התוצאה המבוקשת - הפסקת השימוש האסור במרקען.

הבקשה לרשות ערעור

5. בבקשת ערעור, מעלה המבקשת שתי טענות מרכזיות, אשר עמדו גם בבסיסו של הערוור לבית המשפט המחויז. על פי הטענה הראשונה, לא היה מקום לפתח נגד המבקשת היליך "درסטן ואלים" לפי סעיף 6 לפקודת בזין בית המשפט, שכן הייתה חלופה פוגעתית פחותה, בדמות הליכי הוצאה לפועל. המבקשת עברה לכך, כי טענה דומה נדחתה בהחלטתו של השופט ס' ג'ובראן, בע"פ 8787/07 פדלון נ' מנהל מקרקעין ישראל, מיום 28.10.2008 (להלן: עניין פדלון), אך לדבריה נפללה שגגה בהחלטה זו. בנוסף, טענה המבקשת, כי לא היה מקום לנ��וט היליך לפי פקודת בזין בית משפט רק נגד שישה מתוך 36 הנتابעים שהיו צדדים לפסק דין של בית משפט השלום. לדבריו המבקשת, מדובר באכיפה בררנית ושרירותית מצד המשפט.

דיון והכרעה

6. הולכה מושחת היא, כי לא בנקל "עתר בית משפט זה לבקשת ערעור "בגלגול שלישי". פעמים רבות נקבע, כי רשות ערעור תינתן רק במקרים אשר מעוררים סוגיה משפטית רוחבת הייקף או כבדת משקל, או במקרים חריגים ביותר, משקולי צדק או חשש לעיוות דין שנגרם לבקשת (בע"פ 4070/14 פלונית נ' מדינת ישראל (17.6.2014); בע"פ 3364/14 מנצור נ' מדינת ישראל (9.6.2014) (להלן: עניין מנצור); בע"פ 3667/14 קרדינלי נ' מדינת ישראל (1.6.2014)).

7. לאחר שעניינו בבקשת ערעור ובצורך, הגיעו לכל מסקנה כי הבקשה איננה עומדת באמות המידה האמורות, ולפיכך אינה להידחות. בנוסף, טענותה של המבקשת כבר נדחו על-ידי בית המשפט המחויז, ומכאן שמדובר בניסיון לעירicit "מקצת שיפורים", אשר אין לו מקום במסגרת בקשה לרשות ערעור (униין מנצור; בע"פ 3552/14 אוזלאי-דלה נ' מדינת ישראל (28.5.2014); בע"פ 1648/14 יפרח נ' מדינת ישראל (8.4.2014)).

8. מעלה מן הצורך יוער, כי גם לגופה של הבקשה, דינה להידחות. על דרך הכלל, "הפעלת מנגןון הבזין יש לה השלכות כבדות משקל על הצד המפר, ועל-כן מדיניות שיפוטית רואיה מחייבת כי מנגןון זה יופעל בשורה, במקרים חריגים בלבד". לצד זאת, יש ליתן את הדעת גם ל"שיקול הצד", דהיינו אילו צעדים יהוו דרך אכיפה רואיה, מתאימה וצדקה, אשר תביא בחשבון הן את עניינו של המפר הן את עניינו של הנפגע המבקש לאכוף את פסק-הדין" (רע"א 3888/04 שרבט נ' שרבט, פ"ד נת(4) 49, בפסקה 12 (2004)). בנסיבות המקירה דין, וכן חומרת ההתנהלותה של המבקשת, איני רואה פגם בנסיבות היליך לפי פקודת בזין בית המשפט. בין היתר, לא הובירה טענתה של המבקשת, לפיה ניתן היה להגיע לתוצאה הרצiosa באמצעות היליך הוצאה לפועל. ועוד יובהר, כי בגין שבו מוצגים הדברים בבקשתה שלפניי, הרי שבספרו של דוד בר אופיר הוצאה לפועל הליכים והליכות (מהדורה שבועית; 2011), נאמר בין היתר, כי "הליכי הבזין נועד בעיקר לזכאים מסווג לא תעשה, ולזכאים אחרים הדורשים שיתופ פעולה אישי מצד החיב" (בעמ' 354; ועוד, בהקשר זה, גם בע"פ 2889/08 מדינת ישראל נ' ג'האד, בפסקה 26 (1.3.2012)).

9. אשר לטענתה של המבקשת בדבר קיומה של "אכיפה בררנית" כביכול, מצאתי כי היא איננה מבוססת די צרכה. בפסק דין נון של בית המשפט המחויז נאמר, כי היליך שנקט נגד המבקשת, בין היתר, בשל "הפרה בוטה במוחך", ובבקשתה שלפניי לא הובא נתון עובדתי כלשהו אשר מעורר ספק בכך, ولو לכואורה. יתר על כן, גם עיון בבקשתה לפי פקודת בזין בית המשפט, אשר הוגשה לבית משפט השלום, מלמד כי המבקשת אכן עשתה שימוש מסחרי רחב הייקף במרקען.

শברשותה. בשווי הדברים יזכיר, כי בדיון שנערך בבית המשפט המחויז, טען בא-כוח המשפטנית כי בנסיבות המשפטנית לעמוד על קיומם של כל צווי המניעה; וחזקה על המשפטנית כי אכן כך תעשה.

10. לאור האמור, הבקשה לרשות ערעור נדחתה בזאת.
ניתנה היום, כ"א בסיוון התשע"ד (19.6.2014).